

Yıkıyorum Bendimi

— tanju--demir · 21 Eylül 2010

Giderken, benim için sakın şiir yazma artık demiştin

Yazmıyorum.

Senin için tutuyorum kendimi

Hatta hiç bir şey yazmıyorum

Ne bir mektup

Ne bir mesaj, ne bir anı...

Öyle çok şey var ki içimde oysa

Yutuyorum dilimin ucuna gelen sözleri

Sabır diyorum sabır,

Sabır, istediğin buysa.

Üzerimden gitmiyor

Sonsuz gecelerin alayla gülen gözleri

Odamda dolanıp duruyorum örümcek ağlarına

Kurtlar kemiriyor beynimi

Vuruyorum kendimi, yalnızlığın yüksek dağlarına

Kaçamıyorum, o dağlarda bile senden izler

Bir göl kenarında, bir çınar altında sevişen gölgeler

Papatyalardan kaçıyorum, güllerden

Çiçek kokularından, yağmurdan hatta

Efes yollarında çamura batsam da
Dönüp dolaşıp geliyorum Meryem
Ellerim çivili, bedenim çarmıhta
Bahçende açan çiçekleri söküp atsan da
Eriyen mumları yeniden yaksan da
Yıldızlar, gökyüzünde durdukça
Gece böyle kara oldukça
Saçlarını kim unutturabilir bana
Rüzgâr içime işlerken böyle
Deniz bu kadar maviyken hele
Nefesini kim unutturabilir bana
Yeşile baktığımda zencefilli bir tad kalıyorsa dilimde
Ve yeşil ruyamsa, senden hatıra
Kim unutturur senin o çocuk sevgini...
Giderken, benim için sakın şiir yazma artık demiştin
Yazmıyorum.
Senin için tutuyorum kendimi
Ama bu gece olsun ne olacaksa
Affet yıkıyorum bendimi

Yakut gözlerin güneş doğdukça içimde kalacaksa

Senin de gücün yetmez öldürmeye sevgimi